

31998L0034

21.7.1998.

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

L 204/37

DIREKTIVA 98/34/EZ EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 22. lipnja 1998.****o utvrđivanju postupka osiguravanja informacija u području tehničkih normi i propisa**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

(3) S ciljem promicanja nesmetanog funkcioniranja unutarnjeg tržišta trebalo bi osigurati najveću moguću transparentnost nacionalnih inicijativa za utvrđivanje tehničkih normi ili propisa.

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegove članke 100.a, 213. i 43.,

(4) Prepreke trgovini koje proizlaze iz tehničkih propisa za proizvode mogu se dopustiti samo ako su nužne za zadovoljenje bitnih zahtjeva i kada su opravdane javnim interesom čije su glavno jamstvo.

uzimajući u obzir prijedlog Komisije ⁽¹⁾,

(5) Bitno je da Komisija prije donošenja tehničkih odredaba ima na raspolaganju potrebne informacije; budući da se od država članica, u skladu s člankom 5. Ugovora, zahtjeva da Komisiji olakšaju tu zadaću te je stoga trebaju obavijestiti o svojim projektima u području tehničkih propisa.

u skladu s postupkom predviđenim u članku 189.b Ugovora ⁽³⁾,

(6) Sve države članice također trebaju biti obaviještene o tehničkim propisima koje planiraju donijeti druge države članice.

budući da:

(7) Cilj unutarnjega tržišta je stvoriti okruženje koje potiče konkurenčnost poduzetnika; budući da je osiguravanje veće količine informacija jedan od načina da se poduzetnicima pomogne da bolje iskoriste prednosti tog tržišta; budući da je stoga potrebno predvidjeti redovitu objavu naslova priopćenih nacrti i utvrditi odredbe o povjerljivosti tih nacrti kako bi se gospodarskim subjektima omogućilo da ocijene utjecaj tehničkih propisa koje predlažu druge države članice.

(2) Unutarnje tržište obuhvaća prostor bez unutarnjih granica u kojemu je osigurano slobodno kretanje robe, osoba, usluga i kapitala; budući da je stoga zabrana kolicičinskog ograničenja kretanja robe kao i mјera koje imaju jednak učinak jedno od osnovnih načela Zajednice.

(8) U interesu pravne sigurnosti primjerno je da države članice javno obznane donošenje nacionalnog tehničkog propisa u skladu sa službenim postupkom utvrđenim u ovoj Direktivi.

⁽¹⁾ SL C 78, 12.3.1997., str. 4.

⁽²⁾ SL C 133, 28.4.1997., str. 5.

⁽³⁾ Mišljenje Europskog parlamenta od 17. rujna 1997. (SL C 304, 6.10.1997., str. 79.), Zajedničko stajalište Vijeća od 23. veljače 1998. (SL C 110, 8.4.1998., str. 1.) i Odluka Europskog parlamenta od 30. travnja 1998. (SL C 152, 18.5.1998.). Odluka Vijeća od 28. svibnja 1998.

⁽⁴⁾ SL L 109, 26.4.1983., str. 8. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Odlukom Komisije 96/139/EZ (SL L 32, 10.2.1996., str. 31.).

(9) Tehnički propisi za proizvode obuhvaćaju mјere čija je svrha osigurati pravilno funkcioniranje tržišta odnosno njegov daljnji razvoj, koje uključuju povećanje transparentnosti nacionalnih namjera i proširenje kriterija i uvjeta na temelju kojih se ocjenjuje potencijalni učinak predloženih propisa na tržište.

- (10) Stoga je potrebno ocijeniti sve zahtjeve koji su utvrđeni za pojedini proizvod i uzeti u obzir trendove nacionalnih postupaka regulacije proizvoda.
- (11) Zahtjevi koji se odnose na životni ciklus proizvoda nakon njegova stavljanja na tržište uključuju i zahtjeve različite od tehničkih specifikacija, koji bi mogli utjecati na slobodu kretanja proizvoda odnosno stvoriti prepreke pravilnom funkcioniranju unutarnjeg tržišta.
- (12) Potrebno je pojasniti pojam *de facto* tehničkog propisa; budući da posebno odredbe kojima javna vlast upućuje na tehničke specifikacije i druge zahtjeve odnosno potiče na njihovo poštovanje, kao i odredbe o proizvodima koje se povezuju s javnom vlašću, u javnom interesu tim zahtjevima odnosno specifikacijama daju veću obvezujuću vrijednost od one koju bi oni inače imali na temelju svoga privatnog podrijetla.
- (13) Komisiji i državama članicama također treba dati dovoljno vremena da predlože izmjene planirane mјere kako bi se uklonile odnosno smanjile prepreke slobodnom kretanju robe do kojih bi mogla dovesti ta mјera.
- (14) Predmetna država članica kod utvrđivanja konačnog teksta predviđene mјere mora uzeti u obzir te izmjene.
- (15) Unutarnjemu tržištu svojstveno je da Komisija donosi, odnosno predlaže donošenje obvezujućih akata Zajednice, posebno u slučajevima kada države članice ne mogu provesti načelo uzajamnog priznavanja; budući da je utvrđeno određeno privremeno razdoblje mirovanja kako bi se sprječilo da države članice uvođenjem nacionalnih mјera ugroze donošenje obvezujućih akata Zajednice za koje je nadležno Vijeće odnosno Komisija u tom istom području.
- (16) Predmetna država članica mora, na temelju općih obveza utvrđenih u članku 5. Ugovora, odgoditi provedbu planirane mјere do isteka roka koji je potreban da se zajednički ispituju predložene izmjene, odnosno da se izradi prijedlog obvezujućeg akta Vijeća ili donese obvezujući akt Komisije; budući da su se rokovi utvrđeni Sporazumom Vijeća predstavnika vlada država članica od 28. svibnja 1969., kojim se predviđa mirovanje i obavješćivanje Komisije⁽¹⁾, odnosno Sporazumom od 5. ožujka 1973.⁽²⁾, kojim je spomenuti Sporazum izmjenjen, u tim slučajevima pokazali nedostatnima te bi ih stoga trebalo produžiti.
- (17) Postupak u pogledu mirovanja i obavješćivanja Komisije iz gore navedenoga Sporazuma od 28. svibnja 1969. i dalje se primjenjuje na proizvode podložne tom postupku koji nisu obuhvaćeni ovom Direktivom.
- (18) Nakon što Vijeće doneše zajedničko stajalište o prijedlogu Komisije države članice trebale bi se suzdržati od donošenja tehničkih propisa kako bi Vijeću olakšale donošenje mјera Zajednice.
- (19) U praksi nacionalne tehničke norme mogu imati isti učinak na slobodno kretanje robe kao i tehnički propisi.
- (20) Stoga bi se Komisiju trebalo obavijestiti i o nacrtima normi prema sličnim uvjetima poput onih koji se primjenjuju na tehničke propise; budući da Komisija, na temelju članka 213. Ugovora, može prikupljati informacije i obavljati provjere potrebne za provedbu zadaća koje su joj povjerene, poštujući ograničenja i uvjete koje je utvrdilo Vijeće u skladu s odredbama Ugovora.
- (21) Potrebno je da države članice i institucije za norme također budu obavijestene o normama koje planiraju donijeti institucije za norme u drugim državama članicama.
- (22) Sustavno obavješćivanje u stvarnosti potrebno je samo kod novih predmeta normizacije i samo utoliko ako njihov nacionalni tretman može dovesti do razlika između nacionalnih normi koje bi mogle poremetiti funkcioniranje tržišta; budući da sva kasnija obavješćivanja odnosno informacije u vezi s napretkom nacionalnih poslova normizacije trebaju ovisiti o zanimanju tijela kojima su već dostavljene informacije o novom predmetu normizacije.
- (23) Komisija unatoč tomu treba imati mogućnost zatražiti da joj se dostave nacionalni programi normizacije, djelomično ili u cijelosti, kako bi mogla nadzirati tijek normizacije u pojedinim sektorima gospodarstva.

⁽¹⁾ SL C 76, 17.6.1969., str. 9.

⁽²⁾ SL C 9, 15.3.1973., str. 3.

(24) Budući da europski sustav normizacije treba biti u službi odnosnih stranaka, a one trebaju sudjelovati u njegovoj organizaciji; budući da se taj sustav treba temeljiti na koherentnosti, transparentnosti, otvorenosti, konsenzusu, neovisnosti o pojedinačnim interesima, učinkovitosti i suodlučivanju.

(25) Funkcioniranje sustava normizacije u Zajednici treba se temeljiti na određenim temeljnim pravima nacionalnih normirnih tijela, kao što je mogućnost dobivanja nacrta normi i informacija o mjerama koje se poduzimaju u vezi s dostavljanim primjedbama, uključivanje u nacionalne aktivnosti u području normizacije, odnosno traženje da se izrade europske norme umjesto nacionalnih; budući da države članice trebaju poduzeti sve što je u njihovoј moći kako bi njihova normirna tijela poštovala ova prava.

(26) Odredbe o mirovanju, koje se primjenjuju na nacionalna normirna tijela za vrijeme izrade europske norme, moraju se uskladiti s odgovarajućim odredbama koje su normirna tijela donijela u okviru europskih normirnih tijela.

(27) Potrebno je uspostaviti stalni odbor čije članove imenuju države članice i koji ima zadaću pomoći Komisiji prilikom ispitivanja nacrta nacionalnih normi kao i surađivati u nastojanjima da se umanje negativni učinci tih normi na slobodno kretanje robe.

(28) U vezi sa zahtjevima za izradu nacrta normi iz ove Direktive trebalo bi se savjetovati sa stalnim odborom.

(29) Ova Direktiva ne smije utjecati na obveze država članica u pogledu rokova za prijenos direktiva iz Priloga III. dijela B,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „proizvod”, svaki industrijski i poljoprivredni proizvod, uključujući ribarske proizvode;

2. „tehnička specifikacija”, specifikacija sadržana u dokumentu kojim se utvrđuju svojstva koja mora imati određeni proizvod, kao što su razine kakvoće, radne značajke, sigurnost ili dimenzije, uključujući zahtjeve koji se odnose na naziv pod kojim se proizvod prodaje, terminologiju, simbole, ispitivanje i metode ispitivanja, pakiranje, obilježavanje i označavanje te postupke ocjene sukladnosti proizvoda.

Izraz „tehnička specifikacija“ također obuhvaća proizvodne metode i postupke koji se koriste kod poljoprivrednih proizvoda iz članka 38. stavka 1. Ugovora, proizvoda namijenjenih prehrani ljudi i životinja te lijekova kako je definirano u članku 1. Direktive 65/65/EEZ⁽¹⁾ kao i proizvodne metode i postupke koji se koriste kod drugih proizvoda, ako oni imaju učinak na svojstva tih proizvoda;

3. „ostali zahtjevi“, zahtjev za proizvod različit od tehničke specifikacije koji utječe na životni ciklus proizvoda nakon njegova stavljanja na tržiste, a posebno je uveden radi zaštite potrošača odnosno okoliša, kao što su uvjeti uporabe, recikliranja, ponovne uporabe i odlaganja, ako ti uvjeti mogu značajno utjecati na sastav ili prirodu proizvoda, odnosno njegovu prodaju;

4. „norma“, tehnička specifikacija za višekratnu ili trajnu uporabu, koju je prihvatio priznato normirno tijelo, čije zadovoljenje nije obvezno i koja se može svrstati u jednu od sljedećih kategorija:

— međunarodna norma: norma dostupna javnosti koju je prihvatile međunarodna normirna organizacija,

— europska norma: norma dostupna javnosti koju je prihvatile europsko normirno tijelo,

— nacionalna norma: norma dostupna javnosti koju je prihvatile nacionalno normirno tijelo;

5. „program normizacije“, program rada priznatog normirnog tijela u kojem su navedeni predmeti normizacije;

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 65/65/EEZ od 26. siječnja 1965. uskladištanju zakona i drugih propisa ili upravnih postupaka u odnosu na lijekove (SL 22, 9.2.1965., str. 369/65), Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 93/39/EEZ (SL L 214, 24.8.1993., str. 22.).

6. „nacrt norme”, dokument koji sadrži tekst tehničkih specifikacija u pogledu određenog predmeta, koji je prošao fazu pripreme te je stavljen na javnu raspravu prije planiranog prihvaćanja u skladu s nacionalnim normirnim postupkom;

7. „europsko normirno tijelo”, tijelo iz Priloga I.;

8. „nacionalno normirno tijelo”, tijelo iz Priloga II.;

9. „tehnički propis”, tehničke specifikacije i drugi zahtjevi, uključujući relevantne administrativne propise, čije je poštovanje obvezno, *de jure* ili *de facto*, u slučaju prodaje odnosno uporabe proizvoda u državi članici ili većem dijelu države članice kao i zakone i druge propise kojima države članice zabranjuju proizvodnju i uvoz proizvoda odnosno stavljanje na tržiste ili uporabu, osim zakona i drugih propisa koji su predviđeni člankom 10.

De facto tehnički propisi uključuju:

- zakone i druge propise država članica koji upućuju na tehničke specifikacije ili druge zahtjeve, bilo izravno ili upućivanjem na profesionalne kodekse ili kodekse ponašanja koji sadrže uputu na te specifikacije i zahtjeve, čije zadovoljenje stvara pretpostavku o usklađenosti s obvezama utvrđenim gore spomenutim zakonima i drugim propisima,

- dobrovoljne sporazume kod kojih je jedna od ugovornih stranaka javna vlast i kojima se predviđa zadovoljenje tehničkih specifikacija odnosno drugih zahtjeva u javnom interesu, iz čega su izuzete specifikacije naručitelja u postupku javne nabave,

- tehničke specifikacije ili druge zahtjeve povezane s fiskalnim ili financijskim mjerama koje, potičući na zadovoljenje tih tehničkih specifikacija odnosno drugih zahtjeva, utječu na potrošnju proizvoda, iz čega su izuzete tehničke specifikacije i drugi zahtjevi povezani s nacionalnim sustavima socijalne sigurnosti.

Oni obuhvaćaju tehničke propise koje su uvele vlasti država članica i koji se nalaze na popisu koji će Komisija sastaviti do 1. srpnja 1995. u okviru Odbora iz članka 5.

Isti se postupak primjenjuje u slučaju izmjena tog popisa;

10. „nacrt tehničkog propisa”, faza izrade tehničkog propisa u kojoj se utvrđeni tekst, koji sadrži tehničke specifikacije ili druge zahtjeve ili upravne propise koji se namjeravaju donijeti kao tehnički propisi, još uvijek može značajno izmijeniti.

Ova se Direktiva ne primjenjuje na mjere koje države članice uvođe na temelju Ugovora radi zaštite osoba, posebno radnika, prilikom uporabe proizvoda, ako te mjere ne utječu na proizvode.

Članak 2.

1. Komisiji i normirnim tijelima iz priloga I. i II. treba dostaviti informacije o novim predmetima normizacije koje su nacionalna tijela iz Priloga II. uključila u svoj program rada kako bi za njih izradila novu normu odnosno izmijenila postojeću normu, osim ako se radi o prenesenoj normi koja je istovjetna ili jednaka međunarodnoj odnosno europskoj normi.

2. U obavijesti iz stavka 1. treba posebno naznačiti hoće li dotična norma biti:

- prenesena međunarodna norma koja nije jednaka toj međunarodnoj normi,
- nova nacionalna norma, ili
- izmijenjena nacionalna norma.

Komisija može nakon savjetovanja s odborom iz članka 5. izraditi pravila za objedinjeni prikaz tih informacija te plan i kriterije prikaza informacija koji će olakšati njihovo vrednovanje.

3. Komisija može zatražiti da joj se dostave programi normizacije, djelomično ili u cijelosti.

Komisija te informacije stavlja na raspolaganje državama članicama u obliku koji omogućuje ocjenu i usporedbu različitih programa.

4. Komisija prema potrebi izmjenjuje Prilog II. na temelju informacija koje joj dostave države članice.

5. O izmjenama Priloga I. odlučuje Vijeće na prijedlog Komisije.

Članak 3.

Normirnim tijelima iz priloga I. i II. i Komisiji šalju se svi nacrti normi koje oni zatraže te ih se obavješćuje o radnjama koje su poduzete u vezi s primjedbama na te nacrte.

Članak 4.

1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da njihova normirna tijela:

- dostave informacije u skladu s člancima 2. i 3.,
- objave nacrte norma na način koji strankama s poslovnim nastanom u drugim državama također omoguće da podnesu primjedbe,
- omoguće drugim tijelima iz Dodatka II. da se pasivno ili aktivno uključe u planirane aktivnosti (slanjem promatrača),
- se ne protive provedbi rasprave o predmetu normizacije iz njihova programa rada na europskoj razini, u skladu s pravilima europskih normirnih tijela, i da ne poduzimaju radnje koje bi mogle dovesti u pitanje odgovarajuću odluku.

2. Države članice se posebno suzdržavaju od svakog priznavanja, odobravanja odnosno uporabe pozivanjem na nacionalnu normu koja je donesena protivno člancima 2. i 3. i stavku 1. ovog članka.

Članak 5.

Uspostavlja se stalni odbor koji se sastoji od predstavnika država članica koji u svome radu mogu zatražiti pomoć stručjaka odnosno savjetnika; predsjedatelj odbora je predstavnik Komisije.

Odbor izrađuje svoj poslovnik.

Članak 6.

1. Odbor se najmanje dvaput godišnje sastaje s predstvincima institucija za norme iz priloga I. i II.

2. Komisija odboru podnosi izvješće o provedbi i primjeni postupaka utvrđenih u ovoj Direktivi i podnosi prijedloge s ciljem uklanjanja postojećih odnosno predviđljivih prepreka trgovini.

3. Odbor daje mišljenje o informacijama i prijedlozima iz stavka 2. i može u tom pogledu posebno predložiti da Komisija:

- zatraži od europskih institucija za norme da u zadanom roku izrade europsku normu,

— prema potrebi osigura da države članice u pitanju najprije između sebe odluče o odgovarajućim mjerama kako bi se izbjeglo stvaranje prepreka trgovini,

- poduzme sve potrebne mjere,

— odredi područja u kojima se usklađivanje čini nužnim te prema potrebi provede odgovarajuće usklađivanje.

4. Komisija se mora savjetovati s odborom:

(a) prije svih izmjena popisa iz priloga I. i II. (članak 2. stavak 1.);

(b) prilikom izrade pravila za objedinjeni prikaz informacija te plana i kriterija prikaza programa normizacije (članak 2. stavak 2.);

(c) prilikom odlučivanja o stvarnom sustavu koji će se primjenjivati na razmjenu informacija predviđenu ovom Direktivom kao i svim izmjenama tog sustava;

(d) prilikom nadziranja primjene sustava uspostavljenog ovom Direktivom;

(e) u vezi sa zahtjevima institucija za norme iz prve alineje stavka 3.

5. Komisija se može savjetovati s Odborom o svim prednacrtima tehničkih propisa koje primi.

6. Pitanja u vezi s provedbom ove Direktive mogu se dostaviti odboru na zahtjev predsjedatelja ili države članice.

7. Rad odbora kao i informacije koje mu se dostavljaju su povjerljive.

Medutim, odbor i nacionalne vlasti mogu, uz provedbu potrebnih mjera predostrožnosti, zatražiti stručno mišljenje fizičkih i pravnih osoba, uključujući osobe iz privatnog sektora.

Članak 7.

1. Države članice poduzimaju sve potrebne mjere kako bi spriječile da njihova normirna tijela za vrijeme izrade europske norme iz prve alineje članka 6. stavka 3. odnosno nakon njezinog prihvaćanja poduzimaju radnje koje bi mogle dovesti u pitanje namjeravano usklađivanje, a posebno kako bi spriječile da ta tijela objavljuju nove ili izmijenjene nacionalne norme u predmetnom području koje nisu u potpunosti u skladu s postojećim europskim normama.

2. Stavak 1. ne primjenjuje se na rad institucija za norme ako one izrađuju tehničke specifikacije odnosno normu za određene proizvode na zahtjev javnih vlasti u svrhu donošenja tehničkog propisa za te proizvode.

Države članice sve zahtjeve u smislu prethodnog podstavka dostavljaju Komisiji kao nacrte tehničkih propisa, u skladu s člankom 8. stavkom 1. i navode razloge za njihovo donošenje.

također šalju sažetak svih relevantnih podataka o toj tvari, pripravku odnosno proizvodu te poznatim i raspoloživim nadomjescima odnosno upute na te podatke, ako su te informacije raspoložive, te priopćuju očekivane učinke mjere na javno zdravlje, zaštitu potrošača i okoliša, zajedno s analizom rizika koja se prema potrebi obavlja u skladu s općim načelima ocjene rizika kemijskih tvari, kako je navedeno u članku 10. stavku 4. Uredbe (EEZ) br. 793/93⁽¹⁾ za postojeće tvari odnosno u članku 3. stavku 2. Direktive 67/548/EEZ⁽²⁾ za nove tvari.

Komisija o nacrtu i svim dokumentima koji su joj dostavljeni bez odlaganja obavješćuje ostale države članice; ona nacrt može uputiti i odboru iz članka 5. radi dobivanja njegova mišljenja te prema potrebi i odboru koji je nadležan za predmetno područje.

Kada su u pitanju tehničke specifikacije i drugi zahtjevi iz treće alineje drugog podstavka članka 1. stavka 9., Komisija i države članice mogu dostaviti svoje podrobne primjedbe i mišljenja samo u vezi s aspektom mjere koji bi mogao ometati trgovinu, ali ne i u vezi s fiskalnim odnosno finansijskim aspektima mjere.

Članak 8.

1. Pridržavajući se članka 10., države članice Komisiji bez odlaganja dostavljaju sve nacrte tehničkih propisa, osim ako se njima u cijelosti prenosi tekst međunarodne ili europske norme, u kom su slučaju dovoljne informacije o toj normi; one Komisiji istodobno dostavljaju obrazloženje u kojemu navode razloge za donošenje tehničkog propisa, ako to već nije pojašnjeno u nacrtu.

Države članice, tamo gdje je to primjereni i ako to nisu ranije učinile, istodobno dostavljaju i tekst osnovnih zakonodavnih odnosno regulatornih odredaba koje se prvenstveno i izravno tiču dotičnih propisa, ako je poznavanje tog teksta potrebno za ocjenu implikacija nacrta tehničkog propisa.

Država članica ponovno dostavlja nacrt u skladu s gornjim uvjetima svaki put kada unese izmjene kojima se značajno mijenja njegov opseg ili skraćuje prvobitni raspored provedbe odnosno utvrđuju dodatne specifikacije i zahtjevi ili postojeće specifikacije i zahtjevi čine restriktivnijima.

Ako se nacrtom posebno želi ograničiti prodaja odnosno uporaba kemijske tvari, pripravka ili proizvoda zbog javnog zdravlja odnosno zaštite potrošača ili okoliša, države članice

2. Komisija i države članice svoje primjedbe dostavljaju državi članici koja je poslala nacrt tehničkog propisa; ta država članica ih prilikom izrade tehničkog propisa uzima u obzir u najvećoj mogućoj mjeri.

3. Države članice Komisiji bez odlaganja dostavljaju konačan tekst tehničkog propisa.

4. Informacije koje se dostavljaju na temelju ovog članka nisu povjerljive, osim ako država članica koja ih je dostavila to izričito zahtjeva. Svi se takvi zahtjevi obrazlažu.

U tom slučaju odbor iz članka 5. i državna tijela mogu zatražiti stručni savjet fizičkih i pravnih osoba iz privatnog sektora nakon što provedu odgovarajuće mjere predostrožnosti.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EEZ) br. 793/93 od 23. ožujka 1993. o procjeni i kontroli rizika od postojećih tvari (SL L 84, 5.4.1993., str. 1.).

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 67/548/EEZ od 27. lipnja 1967. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na razvrstavanje, pakiranje i označivanje opasnih tvari (SL L 196, 16.8.1967., str. 1.). Direktiva kako je izmijenjena Direktivom 92/32/EEZ (SL L 154, 5.6.1992., str. 1.).

5. Ako je nacrt tehničkog propisa sastavni dio mjera koje se Komisiji dostavljaju u fazi nacrtu na temelju nekog drugog akta Zajednice, države članice informacije iz stavka 1. mogu dostaviti na temelju tog drugog akta, ali pritom moraju formalno naznačiti da se informacije dostavljaju i za potrebe ove Direktive.

Ako se Komisija ne očituje o nacrtu tehničkog propisa na temelju ove Direktive, to ne dovodi u pitanje odluke koje bi se mogle donijeti na temelju drugih akata Zajednice.

Članak 9.

1. Države članice odgađaju usvajanje nacrta tehničkog propisa do isteka roka od tri mjeseca od dana kada je Komisija primila informacije iz članka 8. stavka 1.

2. Države članice odgađaju:

- usvajanje nacrta tehničkog propisa koji ima oblik dobrovoljnog sporazuma u smislu druge alineje članka 1. stavka 9. do isteka roka od četiri mjeseca,

- ne dovodeći u pitanje stavke 3., 4. i 5., usvajanje nacrta bilo kojeg drugog tehničkog propisa do isteka roka od šest mjeseci

od dana kada je Komisija primila obavijest iz članka 8. stavka 1., ako je Komisija odnosno neka od država članica u roku od tri mjeseca od tog dana dostavila detaljno mišljenje u kojemu se navodi da bi predviđena mjera mogla stvoriti prepreke slobodnom kretanju robe na unutarnjem tržištu.

Dotična država članica izvješćuje Komisiju o svim mjerama koje namjerava poduzeti u vezi s tim detaljnim mišljenjima. Komisija daje primjedbe u vezi s predloženim mjerama.

3. Države članice odgađaju usvajanje nacrta tehničkog propisa do isteka roka od 12 mjeseci od datuma kada je Komisija primila informacije iz članka 8. stavka 1. ako u roku od tri mjeseca od tog datuma Komisija najavi da namjerava donijeti odnosno predložiti donošenje direktive, uredbe ili odluke o predmetnom pitanju u skladu s člankom 189. Ugovora.

4. Države članice odgađaju usvajanje nacrta tehničkog propisa do isteka roka od 12 mjeseci od datuma kada je Komisija primila informacije iz članka 8. stavka 1. ako u roku od tri

mjeseca od toga datuma Komisija obznani da se nacrt tehničkog propisa odnosi na pitanje koje je obuhvaćeno prijedlogom direktive, uredbe ili odluke, koji je podnijela Vijeću u skladu s člankom 189. Ugovora.

5. Ako Vijeće doneše zajedničko stajalište u razdoblju mirovanja iz stavaka 3. i 4., taj se rok, podložno stavku 6., produžuje na 18 mjeseci.

6. Obveze iz stavaka 3., 4. i 5. prestaju:

- kada Komisija obavijesti države članice da je odustala od prijedloga za donošenje obvezujućeg akta Zajednice odnosno donošenja takvog akta,

- kada Komisija obavijesti države članice da je povukla nacrt odnosno prijedlog,

- kada Komisija ili Vijeće doneše obvezujući akt Zajednice.

7. Odredbe stavaka od 1. do 5. ne primjenjuju se ako je država članica iz hitnih razloga koji su potaknuti nizom ozbiljnih i nepredvidljivih okolnosti vezanih uz zaštitu javnog zdravlja i sigurnosti odnosno zaštitu životinja ili biljaka obvezna hitno izraditi, donijeti i uvesti tehničke propise te stoga nije u mogućnosti obaviti konzultacije. Država članica prilikom dostave informacija iz članka 8. navodi razloge na kojima temelji hitnost poduzetih mjeru. Komisija se o tome očituje što je prije moguće. Komisija u slučaju zlouporabe ovog postupka poduzima potrebne mjeru. Komisija obavješćuje Europski parlament.

Članak 10.

1. Članci 8. i 9. ne primjenjuju se na zakone i druge propise država članica te dobrovoljne sporazume na osnovi kojih države članice:

- postupaju u skladu s obvezujućim aktima Zajednice kojima se donose tehničke specifikacije,

- ispunjavaju obveze iz međunarodnih sporazuma kojima se donose zajedničke tehničke specifikacije Zajednice,

- koriste zaštitne klauzule predviđene obvezujućim aktima Zajednice,

- primjenjuju članak 8. stavak 1. Direktive 92/59/EEZ (¹),
 - isključivo provode odluke Suda Europskih zajednica,
 - isključivo izmjenjuju tehnički propis u smislu članka 1. stavka 9. ove Direktive radi uklanjanja prepreke trgovini, u skladu sa zahtjevom Komisije.
2. Članak 9. ne primjenjuje se na zakone i druge propise država članica kojima se zabranjuje proizvodnja ako oni ne sprečavaju slobodno kretanje proizvoda.
3. Članak 9. stavci od 3. do 6. ne primjenjuju se na dobrovoljne sporazume iz druge alineje članka 1. stavka 9.
4. Članak 9. ne primjenjuje se na tehničke specifikacije ili druge zahtjeve iz treće alineje članka 1. stavka 9.

Članak 11.

Komisija svake dvije godine podnosi Europskom parlamentu, Vijeću i Gospodarskom i socijalnom odboru izvješće o rezultatima primjene ove Direktive. Popisi normizacijskih poslova koji su povjereni normirnim organizacijama na temelju ove Direktive kao i statistički podaci o primljenim obavijestima jedanput godišnje objavljaju se u *Službenom listu Europskih zajednica*.

Članak 12.

Kada države članice donose tehnički propis, taj propis prilikom njegove službene objave sadrži uputu na ovu Direktivu ili se uz njega navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.

Članak 13.

1. Direktive i odluke navedene u Prilogu III. dijelu A ovime se stavljuju izvan snage, ne dovodeći u pitanje obvezu država članica u vezi s rokovima za prijenos navedenih direktiva koji su utvrđeni u Prilogu III. dijelu B.
2. Upućivanja na direktive i odluke stavljene izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom utvrđenom u Prilogu IV.

Članak 14.

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europskih zajednica*.

Članak 15.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Luxembourgu 22. lipnja 1998.

Za Europski parlament

Predsjednik

J. M. GIL-ROBLES

Za Vijeće

Predsjednik

J. CUNNINGHAM

(¹) Direktiva Vijeća 92/59/EEZ od 29. lipnja 1992. o općoj sigurnosti proizvoda (SL L 228, 11.8.1992., str. 24.).

*PRILOG I.***EUROPSKA NORMIRNA TIJELA**

CEN

Europski odbor za normizaciju

Cenelec

Europski odbor za elektrotehničku normizaciju

ETSI

Europski institut za telekomunikacijske norme

PRILOG II.**NACIONALNA NORMIRNA TIJELA****1. BELGIJA**

IBN/BIN

Institut belge de normalisation

Belgisch Instituut voor Normalisatie

CEB/BEC

Comité électrotechnique belge

Belgisch Elektrotechnisch Comité

2. DANSKA

DS

Dansk Standard

NTA

Telestyrelsen, National Telecom Agency

3. NJEMAČKA

DIN

Deutsches Institut für Normung e.V.

DKE

Deutsche Elektrotechnische Kommission im DIN und VDE

4. GRČKA

ΕΛΟΤ

Ελληνικός Οργανισμός Τυποποίησης

5. ŠPANJOLSKA

AENOR

Asociación Española de Normalización y Certificación

6. FRANCUSKA

AFNOR

Association française de normalisation

UTE

Union technique de l'électricité - Bureau de normalisation auprès de l'AFNOR

7. IRSKA

NSAI

National Standards Authority of Ireland

ETCI

Electrotechnical Council of Ireland

8. ITALIJA

UNI (¹)

Ente nazionale italiano di unificazione

CEI (¹)

Comitato elettrotecnico italiano

(¹) UNI i CEI su u suradnji s Istituto superiore delle Poste e telecomunicazioni i Ministero dell'Industria poslove iz nadležnosti ETSI-a povjerile CONCIT-u (Comitato nazionale di coordinamento per le tecnologie dell'informazione).

9. LUKSEMBURG

ITM
Inspection du travail et des mines

SEE
Service de l'énergie de l'État

10. NIZOZEMSKA

NNI
Nederlands Normalisatie-instituut

NEC
Nederlands Elektrotechnisch Comité

11. AUSTRIJA

ON
Österreichisches Normungsinstitut

ÖVE
Österreichischer Verband für Elektrotechnik

12. PORTUGAL

IPQ
Instituto Português da Qualidade

13. UJEDINJENA KRALJEVINA

BSI
British Standards Institution

BEC
British Electrotechnical Committee

14. FINSKA

SFS
Suomen Standardisoimisliitto SFS ry
Finlands Standardiseringsförbund SFS rf

THK/TFC
Telehallintokeskus
Teleförvaltningscentralen

SESKO
Suomen Sähköteknillinen Standardisoimisyhdistys SESKO ry
Finlands Elektrotekniska Standardiseringsförening SESKO rf

15. ŠVEDSKA

SIS
Standardiseringen i Sverige

SEK
Svenska elektriska kommissionen

ITS
Informationstekniska standardiseringen

PRILOG III.

DIO A

Direktive i odluke stavljene izvan snage

(iz članka 13.)

Direktiva 83/189/EEZ sa sljedećim izmjenama

Direktiva Vijeća 88/182/EEZ

Odluka Komisije 90/230/EEZ

Odluka Komisije 92/400/EEZ

Direktiva 94/10/EZ Europskog parlamenta i Vijeća

Odluka Komisije 96/139/EZ

DIO B

Rokovi za prijenos u nacionalna zakonodavstva

(iz članka 13.)

Direktiva	Rok za prijenos
83/189/EEZ (SL L 109, 26.4.1983., str. 8.)	31.3.1984.
88/182/EEZ (SL L 81, 26.3.1988., str. 75.)	1.1.1989.
94/10/EZ (SL L 100, 19.4.1994., str. 30.)	1.7.1995.

*PRILOG IV.***KORELACIJSKA TABLICA**

Direktiva 83/189/EEZ	Ova Direktiva
Članak 1.	Članak 1.
Članak 2.	Članak 2.
Članak 3.	Članak 3.
Članak 4.	Članak 4.
Članak 5.	Članak 5.
Članak 6.	Članak 6.
Članak 7.	Članak 7.
Članak 8.	Članak 8.
Članak 9.	Članak 9.
Članak 10.	Članak 10.
Članak 11.	Članak 11.
Članak 12.	Članak 12.
—	Članak 13.
—	Članak 14.
—	Članak 15.
Prilog I.	Prilog I.
Prilog II.	Prilog II.
—	Prilog III.
—	Prilog IV.